

ลักษณะคำซ้ำในภาษาจีนแต้จิ๋ว¹

REDUPLICATION IN TAE-TSIW CHINESE

เสาวภาคย์ วรลัคนากุล¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วที่พบบ่อยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลชาวจีนแต้จิ๋วที่เป็นเจ้าของภาษามีอายุระหว่าง 54-70 ปี และอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่น้อยกว่า 20 ปี เนื้อหาของงานวิจัยนี้ประกอบด้วยลักษณะโครงสร้างภาษาจีนแต้จิ๋ว ประเภทของคำซ้ำ คำซ้ำกับเสียงวรรณยุกต์ และคำซ้ำกับความหมายของภาษาจีนแต้จิ๋ว

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะคำซ้ำในภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นการซ้ำคำและซ้ำพยางค์ ซึ่งแบ่งตามจำนวนพยางค์ได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ (1) คำซ้ำประเภทสองพยางค์ (2) คำซ้ำประเภทสามพยางค์ (3) คำซ้ำประเภทสี่พยางค์ ส่วนลักษณะการซ้ำคำมีสองลักษณะคือ (1) คำซ้ำที่ติดต่อกัน มีอยู่ 7 รูปแบบ (2) คำซ้ำที่ไม่ติดต่อกัน มีอยู่ 5 รูปแบบ และคำซ้ำแต่ละรูปแบบมีพื้นฐานมาจากคำซ้ำสองพยางค์ทั้งสิ้น สำหรับคำซ้ำกับเสียงวรรณยุกต์ ลักษณะการซ้ำคำแต่ละรูปแบบ เสียงวรรณยุกต์ของคำเดิมจะเปลี่ยนไปจากคำเดิมยกเว้นคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่หนึ่ง ส่วนคำซ้ำกับความหมายของคำซ้ำนั้นอาจเปลี่ยนไปจากความหมายเดิมหรือความหมายใหม่ขึ้นอยู่กับเสียงวรรณยุกต์ ชนิดของคำ และตำแหน่งของคำซ้ำในวลีหรือประโยคนั้น ๆ

คำสำคัญ: ภาษาจีนแต้จิ๋ว คำซ้ำ พยางค์ ความหมาย

¹อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

This is a study of reduplication in Tae-Tsiw Chinese spoken in Bangkok. The data were collected from the native Tae-Tsiw Chinese speakers aged between 54-70 years who have been living in Bangkok for 20 years. The study consists of the structures and types of Tae-Tsiw Chinese reduplication, the reduplication and tones, as well as the reduplication and their meanings.

The findings of the study found that the reduplication in Tae-Tsiw Chinese may be either word reduplication or syllabic reduplication according to the number of syllables, the reduplication can be divided into 3 types: two syllabic reduplicatives, three syllabic reduplicatives and four syllabic reduplicatives. While the patterns of reduplicative consist of both the continuous reduplicative words and The discontinuous reduplicative words. The first one has seven patterns and the second has five respectively, and each pattern is based on the two reduplicative words. The tones of reduplication may be changed from the original tones except the mid-level tone. The meanings of the new reduplicative words may be changed from the original meaning or the new meaning depending upon the tones, and grammatical categories as well as the position of reduplication of phrases or sentences.

Keywords: Tae-Tsiw Chinese, reduplication, syllable, meaning

บทนำ

เมื่อก้าวถึงชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทยแล้วพบว่ามีการแบ่งกลุ่มของคนจีนเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีนที่เกิดในประเทศไทย และกลุ่มชาวจีนเชื้อสายจีนที่อพยพมาจากประเทศจีน หรือที่เรียกว่า ชาวจีนโพ้นทะเล ปัจจุบันคนไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทยที่มีอยู่ประมาณ 8 ล้านคน เป็นชาวจีนแต้จิ๋วประมาณร้อยละ 56 รองลงมา ได้แก่ จีนแคะ ร้อยละ 16 จีนไหหลำ ร้อยละ 11 จีนกวางตุ้ง ร้อยละ 7 จีนฮกเกี้ยน ร้อยละ 7 และชาวจีนอื่น ๆ ร้อยละ 12 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีคนไทยเชื้อสายจีนอีกจำนวนมากที่ไม่สามารถนับได้ เพราะกลมกลืนกับคนไทยไปหมดแล้ว โดยการแต่งงานข้ามเชื้อชาติ

บรรพบุรุษของชาวไทยเชื้อสายจีนแต้จิ๋วส่วนมากมาจากเมืองซัวเถาในมณฑลกวางตุ้งทางตอนใต้ของประเทศจีน ชาวจีนเหล่านี้ประกอบอาชีพหลักเกี่ยวกับเกษตรกรรม เช่น ทำสวน ทำไร่ ทำนา ค้าขาย เป็นต้น ชาวจีนทางตอนใต้เหล่านี้ถือว่าเป็นชาวจีนที่ยากจนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้นยากจน

ดำรงชีวิตอย่างยากลำบาก จึงพากันมาแสวงหาถิ่นที่อยู่ใหม่ในดินแดนใหม่ซึ่งเป็นที่เล่าขานและเลื่องลือกันในหมู่มกจีนในสมัยนั้นก็คือประเทศสยาม หรือสยามลือ ในภาษาจีนแต้จิ๋วคนจีนพอได้ยินคำนี้อยากไปอยู่เหลือเกิน ไม่มีอะไรจะนำไปขอให้ มี เสื่อผืนหมอนใบถือว่าเพียงพอแล้ว และเมื่อได้ฟังคนจีนที่ไปมาแล้วประสบความสำเร็จในอาชีพแล้วให้ฟังยิ่งอยากไปมากขึ้น จึงได้พากันอพยพทางเรือข้ามน้ำข้ามทะเลมาประเทศไทย และเมื่อถึงประเทศไทยแล้ว งานแรกที่สามารถทำได้คือ เป็นจับกัง โดยเฉพาะการขนสินค้าทางเรือขึ้นบกแถวเขาวราช ดังนั้น ย่านเขาวราชจึงเป็นหนึ่งในย่านที่มีคนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่มากที่สุดในสมัยนั้น ต่อมาได้อพยพไปอยู่จังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นต้น (จินโพ้นทะเล, 2014)

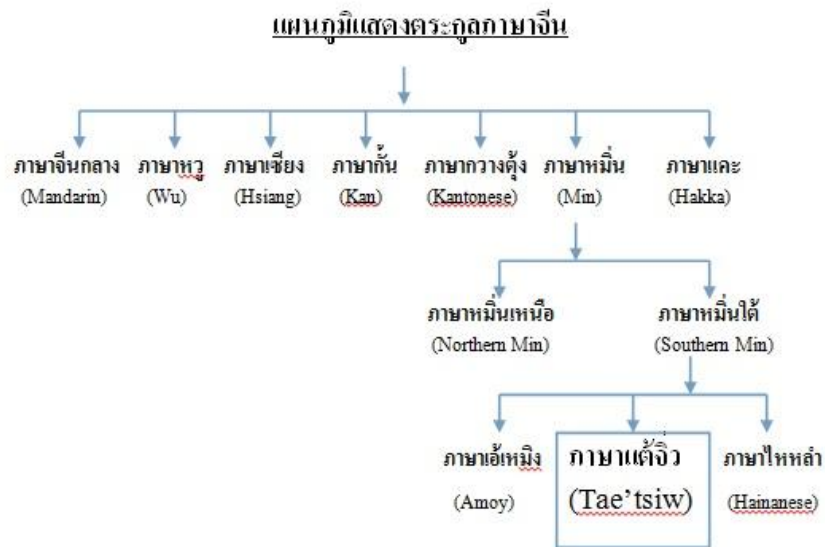
เนื่องจากมีชาวจีนแต้จิ๋วมาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมากและชาวจีนเหล่านี้ได้นำภาษาและวัฒนธรรมมาด้วยภาษาจีนแต้จิ๋วจึงมีบทบาทในภาษาไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในฐานะที่เป็นคำยืมในภาษาไทยเกือบทุกรายการคำศัพท์ จากการศึกษาภาษาไทย

ในภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (ทองสุก เกตุโรจน์, 2548) พบคำศัพท์ภาษาจีนในภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีจำนวนมาก เช่น หมวคอาหาร มีคำว่า ก๋วยเตี๋ยว โอเลี้ยง เย็นตาโฟ กุนเชียง ฮอยจ๊อ ฯลฯ หมวคพืช เช่น ผักปวยเล้ง ผักขึ้นไช หัวไชโป้ว เกี่ยมไฉ่ ฯลฯ หมวคสิ่งของมี แก้ว ใต๊ะ ปุงกี ฯลฯ หมวคสำนวน เช่น เจ้าโล่ว ชีซ่า ชีซัว เกี่ยมเซียบ เฮงชวย ฮัวกัน ฯลฯ คำเหล่านี้เป็นคำยืมมาจากภาษาจีนแต่จิวที่ใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน ส่วนคำซ้าที่นำมาใช้ในภาษาไทย เช่น ซิง ๆ (ใหม่ ๆ) เจียเจีย (สวย ๆ) จิง ๆ (จริง ๆ) เฮง ๆ (โชคดี) ฯลฯ โดยเหตุที่ภาษาจีนแต่จิวมีความสำคัญต่อภาษาไทยเช่นนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงลักษณะคำซ้าในภาษาจีนแต่จิว

ภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาจีนถิ่นภาษาหนึ่งในสาขาหมิ่นใต้ที่พูดกันทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจีน ลักษณะเป็นคำโดด และมีการสร้างคำที่หลากหลายวิธี หนึ่งในจำนวนนั้นก็คือ การสร้างคำโดยการซ้าคำซึ่งเป็น

กระบวนการสร้างคำที่สำคัญวิธีหนึ่งของภาษาต่าง ๆ ที่พูดอยู่ในเอเชียและเอเชียอาคเนย์ (หวังลี, 1984) เช่น ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาเวียดนาม ภาษาเขมร เป็นต้น ภาษาเหล่านี้ต่างก็มีวิธีการสร้างคำโดยการซ้าคำที่คล้ายกันมาก อาจแตกต่างกันเฉพาะด้าน โครงสร้าง และเสียงวรรณยุกต์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับภาษาจีนแต่จิวเป็นภาษาหนึ่งซึ่งมีระบบการซ้าคำที่หลากหลายในด้าน โครงสร้าง และมีความสัมพันธ์กับเสียงวรรณยุกต์ เช่น คำที่มีความหมายเดียวกัน อาจใช้คำซ้าหลายรูปแบบ เป็นต้น และมีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ตามความหมายของคำซ้าชนิดต่าง ๆ ด้วย เช่น ห้อ+ห้อ เป็น หอห้อ (ดีดี) เป็นต้น เพราะฉะนั้น การศึกษาลักษณะคำซ้าในภาษาจีนแต่จิวซึ่งเป็นภาษาจีนถิ่นภาษาหนึ่ง นอกจากจะเป็นประโยชน์สำหรับนักภาษาศาสตร์ที่สนใจศึกษาภาษาจีนถิ่นต่าง ๆ แล้ว ยังจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาภาษาจีนแต่จิวโดยเฉพาะอีกด้วย

*แผนภูมินี้ดัดแปลงมาจาก ภาควิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยปักกิ่ง. ภาษาถิ่นภาษาจีน ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ซินหัว, 1964. หน้า 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยลักษณะคำซ้ำของภาษาจีนแต้จิ๋ว มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างของคำซ้ำในภาษาจีนแต้จิ๋ว
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์หาประเภทของคำซ้ำของภาษาจีนแต้จิ๋ว
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำซ้ำกับเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต้จิ๋ว
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำซ้ำกับความหมาย

สมมติฐานของการวิจัย

1. โครงสร้างของคำซ้ำในภาษาจีนแต้จิ๋ว มีทั้งการซ้ำคำที่ติดต่อกันและการซ้ำคำที่ไม่ติดต่อกัน
2. คำซ้ำในภาษาจีนแต้จิ๋วมีหลายประเภท โดยมีจำนวนพยางค์เป็นตัวกำหนด
3. คำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วสามารถทำให้เสียงวรรณยุกต์ใดวรรณยุกต์หนึ่งแปรหรือเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์อื่นได้
4. คำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วมีความสัมพันธ์กับความหมายโดยสามารถทำให้ความหมาย

กว้างขึ้นหรือแปลงแปรเปลี่ยนหรือสร้างใหม่

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างคำศัพท์ภาษาจีนของ กิมเสี่ยวจี (1983)
2. ระบบเสียงภาษาจีนเรื่องคำซ้ำ ผลงานวิจัยของหวังลี่ (1984)
3. ลักษณะคำซ้ำในภาษาไทย ผลงานวิจัยของ สุปราณี สมพงษ์ (2540)
4. ประเภทของคำซ้ำภาษาไทยด้านนา ผลงานวิจัยของ Ruengdet Pankhuenkhat (1979)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ (Descriptive linguistics) เชิงโครงสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ ได้แก่ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนแต้จิ๋วและประวัติความเป็นมาของชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย

2. ขั้นตอนการเก็บและรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ การสอบถามข้อมูลจากเจ้าของภาษา โดยตั้งเกณฑ์สำหรับคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลดังนี้

- 2.1 ผู้ให้ข้อมูลภาษาจีนแต้จิ๋วที่มาจากประเทศจีนอาศัยอยู่ในประเทศไทย
- 2.2 คัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน ที่เป็นชาวจีนแต้จิ๋วมีอายุระหว่าง 45-70 ปี
- 2.3 เจ้าของภาษาจีนแต้จิ๋วทุกคนอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครไม่น้อยกว่า 20 ปี
- 2.4 จดบันทึกข้อมูลจากคำออกเสียงของผู้ให้ข้อมูลภาษาโดยใช้สัทอักษรสากล (I.P.A.)

2.5 คัดเลือกข้อมูลเฉพาะที่เป็นคำซ้ำให้ได้มากที่สุดเพื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างของคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลัก

นางเค็งเกียก แซ่ลี่ อายุ 67 ปี อาศัยอยู่กรุงเทพมหานคร 25 ปี

นายจิ้งฮวด แซ่ลี่ อายุ 70 ปี อาศัยอยู่กรุงเทพมหานคร 30 ปี

นายวรชัย แซ่ลิ้ม อายุ 45 ปี อาศัยอยู่ กรุงเทพมหานคร 20 ปี

นายเสียมคุง แซ่อึ้ง อายุ 56 ปี อาศัยอยู่ กรุงเทพมหานคร 21 ปี

อนึ่ง ผู้วิจัยเป็นชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศไทย มาจากเมืองซัวเถา ประเทศจีน มีภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นภาษาแม่ อยู่ในประเทศไทยมากกว่า 30 ปี

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บและรวบรวมได้มาวิเคราะห์หาโครงสร้างคำซ้ำที่เหมือนกันและต่างกัน โดยจัดแบ่งประเภทตามจำนวนพยางค์และวรรณยุกต์ที่พบ พร้อมทั้งลักษณะโครงสร้างโดยอาศัยลักษณะของพยางค์และวรรณยุกต์เป็นหลักในการแบ่งแต่ละประเภทของคำซ้ำ พร้อมทั้งหาตัวอย่างแต่ละประเภทมาประกอบแต่ละลักษณะ โครงสร้างและประเภทตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ลักษณะคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วที่พูดในกรุงเทพมหานคร สรุปการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ดังนี้

1. ลักษณะโครงสร้างของคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋ว

จากการศึกษาสามารถจำแนก ลักษณะโครงสร้างของคำซ้ำเป็น 2 ลักษณะคือ

1.1 ลักษณะการซ้ำคำที่ติดต่อกันมีโครงสร้างและรูปแบบ คือ AA, AAB, ABB, AABB, AABC, ABBC และ ABCC ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (7) แบบ ABCC (คำซ้ำอยู่ข้างหลังและมีคำเสริมสองคำอยู่หน้า)
 $/ts^h\tilde{o}i^1 / + / \lambda i^3 / + / \tau^1 \alpha v^1 /$ $/ts^h\tilde{o}i^1 \lambda i^3 \tau^1 \alpha v^1 \tau^1 \alpha v^1 /$
 (*ชอย) (ลี่) (เทียว) (*ชอย ลี่ เทียว เทียว)
 “พัน” “ลี่” “ไกล” “ระยะทางไกลมาก 千里超超”
 *หมายถึงคำที่ออกเสียงนาสิก (ออกเสียงขึ้นจมูก)

1.2 ลักษณะการคำซ้ำคำที่ไม่ติดต่อกัน มีโครงสร้างและรูปแบบ คือ

ABA, ABAB, ABAC, ABCA และ ABCB ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1) แบบ ABA (คำซ้ำอยู่หน้าหลังและมีคำเสริมอยู่ตอนกลาง)
 $/ \tau \sigma^1 \nu \varepsilon^2 / + / \lambda i \alpha v^5 /$ $/ \tau \sigma^1 \nu \varepsilon^2 \lambda i \alpha v^5 \tau \sigma^1 \nu \varepsilon^2 /$
 (ฉ่วย) (เหลียว) (ฉ่วย เหลียว ฉ่วย)
 “หา” “แล้ว” “หาแล้วหาอีก 找了找”
- (2) แบบ ABAB (คำซ้ำสองคำ คำซ้ำแรกมีตำแหน่งอยู่พยางค์ที่หนึ่งและพยางค์ที่สาม ส่วนคำซ้ำที่สองตำแหน่งอยู่พยางค์ที่สองและที่สี่)
 $/ \tau \sigma^1 \varepsilon \eta^1 / + / k^1 \nu^2 ? /$ $/ \tau \sigma^1 \varepsilon \eta^1 k^1 \nu^2 ? \tau \sigma^1 \varepsilon \eta^1 k^1 \nu^2 ? /$
 (เซง) (จี) (เซง จี เซง จี)
 “ใส” “สะอาด” “ทำให้สะอาดหน่อย 清洁清洁”
- (3) แบบ ABAC (มีคำซ้ำอยู่พยางค์ที่หนึ่งและพยางค์ที่สาม ส่วนตำแหน่งที่สองและที่สี่ เป็นคำเสริม)
 $/ \pi \varepsilon ?^4 / + / \tau \sigma i \alpha v^2 / + / \sigma \varepsilon v^2 /$ $/ \pi \varepsilon ?^4 \tau \sigma i \alpha v^2 \pi \varepsilon ?^4 \tau \sigma i \alpha v^2 /$
 (แป๊ะ) (เจียง) (เส่ง) (แป๊ะ เจียง แป๊ะ เส่ง)
 “ร้อย” “รบ” “ชนะ” “รบร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง 百战百胜”
- (4) แบบ ABCA (คำซ้ำสี่พยางค์มีคำแรกและคำสุดท้ายซ้ำกัน)
 $/ \varphi i k^4 / + / \eta o k^2 / + / \tau \sigma \varepsilon k^4 /$ $/ \varphi i k^4 \eta o k^2 \tau \sigma \varepsilon k^4 \varphi i k^4 /$
 (ยิก) (หก) (เจก) (ยิก หก เจก ยิก)
 “วัน” “ซ้ำ” “หนึ่ง” “วันแล้ววันเล่า 日复一日”

- (5) แบบ ABCB (คำซ้ำสี่พยางค์มีคำที่สองและคำที่สี่ซ้ำกัน)
 / t^ho⁵ / + / kɛ² / + / ɲo² / / t^ho⁵ kɛ² ɲo² kɛ /
 (ถอ) (แก่) (ห้อย) (ถอ แก่ ห้อย แก่)
 “ขอ ทวน” “ราคา” “คืน” “ต่อรองราคา 讨价还价”

2. ประเภทของคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋ว

จากการศึกษาประเภทของคำซ้ำสามารถแบ่งตามจำนวนพยางค์เป็น 3 ประเภทได้แก่

2.1 คำซ้ำคำสองพยางค์

ตัวอย่างคำซ้ำสองพยางค์ (คำพยางค์เดียวซ้ำกัน)

/ πɑ ³ /	/ πɑ ⁵ πɑ ³ /
(ป่า)	(ป่า ป่า)
“อึม”	“อึม ๆ 饱饱”
/ tso ⁶ /	/ tso ⁶ tso ⁶ /
(จ่อย)	(จ่อย จ่อย)
“มาก”	“มาก ๆ 多多”

2.2 คำซ้ำคำสามพยางค์ มี 3 รูปแบบคือ แบบ AAB, ABA และ ABB

ตัวอย่างคำซ้ำแบบ AAB, ABA และ ABB ดังนี้

(1) แบบ AAB (คำซ้ำสองพยางค์กับคำเสริม)

/ to ² / + / niam ² /	/ to ² to ² niam ² /
(ต่อ) (เหนียม)	(ต่อ ต่อ เหนียม)
“บัน” “บัน”	“จื๋บัน 叨叨唸”
/ tiam ² / + / tso ² /	/ tiam ² tiam ² tso ² /
(เตียม) (จ่อ)	(เตียม เตียม จ่อ)
“บ่อย” “ทำ”	“ทำ บ่อย ๆ 常常做”

(2) แบบ ABA (คำซ้ำสองพยางค์มีคำเสริมอยู่กลาง)

$/\tau\sigma\epsilon\kappa^4/ + /\tau\nu\epsilon^3/$	$/\tau\sigma\epsilon\kappa^4 \tau\nu\epsilon^5 \tau\sigma\epsilon\kappa^4/$
(เจ๊ก) (ตุ้ย)	(เจ๊ก ตุ้ย เจ๊ก)
“หนึ่ง” “ต่อ”	“หนึ่งต่อหนึ่ง 一对一”
$/sĩ\tilde{o}^2/ + /\lambda\alpha\upsilon\upsilon^5/$	$/sĩ\tilde{o}^2 \lambda\alpha\upsilon\upsilon^5 sĩ\tilde{o}^5/$
(*เสี่ย) (เหลียว)	(*เสี่ย เหลียว *เสี่ย)
“คิด” “แล้ว”	“คิด แล้วคิดอีก 想了想”

(3) แบบ ABB (คำซ้ำสองพยางค์และมีคำเสริมอยู่หน้า)

$/\pi\alpha\kappa^2/+ / \kappa\eta^3/$	$/\pi\alpha\kappa^2 \kappa\eta^5 \kappa\eta^3/$
(ปัก) (กิ้ง)	(ปัก กิ้ง กิ้ง)
“ผูก” “แน่น”	“ผูกแน่นๆ 缚紧紧”
$/\pi\upsilon\upsilon^6/+ / \tau\alpha\mu^4/$	$/\pi\upsilon\upsilon^6 \tau\alpha\mu^4 \tau\alpha\mu^6/$
(โป้ว) (ต้า)	(โป้ว ต้า ต้า)
“ผ้า” “เปียก”	“ผ้าเปียกๆ 布湿湿”

2.3 คำซ้ำคำสี่พยางค์มีโครงสร้าง 8 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบ AABB AABC ABBC ABCC ABAB ABAC ABCA และ ABCB ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) แบบ AABB (คำซ้ำสองพยางค์สองคำมาประสมกัน)

$/\tau\epsilon N^2/+ / \tau\eta\alpha^5/$	$/\tau\epsilon N^2 \tau\epsilon N^2 \tau\eta\alpha^5 \tau\eta\alpha^5/$
(เต่ง) (ทะ)	(เต่ง เต่ง ทะ ทะ)
“ซ้ำ” “ซ้อน”	“ซ้ำ ซ้อน 重重叠叠”
$/\pi^1\upsilon\upsilon^2/+ / \tau^1\upsilon^1/$	$/\pi^1\upsilon\upsilon^2 \pi^1\upsilon\upsilon^2 \tau^1\upsilon N^1 \tau^1\upsilon N^1/$
(โฝว) (ทง)	(โฝว โฝว ทง ทง)
“ธรรมดา...” “ผ่าน ทะลุ”	“ธรรมดาๆ 普普通通”

(2) แบบ AABC (คำซ้ำสองพยางค์ตามด้วยคำเสริมสองคำ)

/ πε³ /+ / κα¹ /+ / σ⁵ /

(ปี่) (ไก) (สี)

“เทียบ” “ทั้งหมด” “ใจ”

/ το² /+ / σα¹Ν¹ /+ / τ¹β¹α¹Ν⁴ /

(ต่อ) (เชียง) (ท้วง)

“ช่วยอายุคน” “กันและกัน” “สืบทอด”

/ πε³ πε³ κα¹ σ⁵ /

(ปี่ ปี่ ไก สี)

“มืออยู่โดยทั่วไป 比比皆是”

/ το² το² σα¹Ν¹ τ¹β¹α¹Ν⁴ /

(ต่อ ต่อ เชียง ท้วง)

“สืบทอดกันมาทุกชั่วอายุ 代代相传”

(3) แบบ ABBC (คำซ้ำสองคำอยู่กกลางและมีคำเสริมสองคำอยู่หน้าและหลัง)

/ πυκ⁴ /+ / λ¹α¹υ³ /+ / τσι¹ /

(ปลูก) (เลี้ยว) (จื่อ)

“ไม่” “จบ” “เอง”

/ τσι² /+ / τσο⁵ /+ / να³ /

(จื่อ) (จื่อ) (นั่ง)

“ตน” “ช่วย” “คน”

/ πυκ⁴ λ¹α¹υ³ λ¹α¹υ³ τσι¹ /

(ปลูก เลี้ยว เลี้ยว จื่อ)

“เรื่องไม่เสร็จสิ้นปล่อยให้เสร็จสิ้นไปเอง 不了了之”

/ τσι² τσο⁵ τσο² να³ /

(จื่อ จื่อ จื่อ นั่ง)

“ช่วยตนเองเท่ากับช่วยคนอื่น 自助助人”

(4) แบบ ABCC (คำซ้ำสองพยางค์อยู่ท้ายและมีคำเสริมสองคำอยู่หน้า)

/ τσ¹ε³η³ /+ / βε² /+ / μ¹α⁴ /

(เฉิ่ง) (อ่วย) (เมี่ยง)

“ความผูกพัน” “พูด” “นึ้ม”

/ τσ¹ε³η³ βε² μ¹α² μ¹α⁴ /

(เฉิ่ง อ่วย เหมี่ยง เมี่ยง)

“คู่รักจู้จู้กัน 情话绵绵”

(5) แบบ ABAB (คำซ้ำสี่พยางค์มีคำที่หนึ่งซ้ำกับคำที่สามและคำที่สองซ้ำกับคำที่สี่)

/ τσ⁵ /+ / τα⁵μ⁵ /

(จี้) (เต็ยม)

“จู้” “จูด”

/ τσ⁵ τα⁵μ⁵ τσ⁵ τα⁵μ⁵ /

(จี้ เต็ยม จี้ เต็ยม)

“โปรดให้คำชี้แนะ 指点指点”

$/\text{?o}\text{v}^1/ + / \text{?}\alpha\mu^3/$

(โหว) (อ๋ม)

“คำ” “มีด”

$/\text{?o}\text{v}^1\text{?}\alpha\mu^3\text{?o}\text{v}^1\text{?}\alpha\mu^2/$

(โหว อ๋ม โหว อ๋ม)

“มีดสนิท 乌暗乌暗”

- (6) แบบ ABAC (คำซ้ำสี่พยางค์มีคำที่หนึ่งซ้ำกับคำที่สาม มีคำเสริมอยู่คำที่สามและคำที่สี่)

$/\text{p}\text{v}\text{k}^4/ + / \text{b}\text{v}^5/ + / \mu\text{i}^2/$

(ปุก) (บุง) (หมีง)

“ไม่” “อิน” “ถาม”

$/\text{v}^2/ + / \lambda\alpha^4/ + / \text{k}^n\text{i}^2/$

(อู่) (ไล้) (ชื้อ)

“มี” “มา” “ไป”

$/\text{p}\text{v}\text{k}^4\text{b}\text{v}^5\text{p}\text{v}\text{k}^4\mu\text{i}^2/$

(ปุก บุง ปุก หมีง)

“ไม่สนใจอะไรทั้งนั้น 不闻不问”

$/\text{v}^2\lambda\alpha^4\text{v}^2\text{k}^n\text{i}^2/$

(อู่ ไล้ อู่ ชื้อ)

“หมูไปไก่มา 有来有去”

- (7) แบบ ABCA (คำซ้ำสี่พยางค์มีคำที่หนึ่งซ้ำกับคำที่สี่มีคำเสริมสองคำอยู่ตอนกลาง)

$/\varphi\text{k}^4/ + / \eta\text{o}\text{k}^2/ + / \text{t}\sigma\epsilon\text{k}^2/$

(ยิก) (หก) (เจก)

“วัน” “ซ้ำ” “หนึ่ง”

$/\varphi\text{k}^4\eta\text{o}\text{k}^2\varphi\text{k}^4\text{t}\sigma\epsilon\text{k}^2/$

(ยิก หก เจก ยิก)

“วันแล้ววันเล่า 日复一日”

- (8) แบบ ABCB (คำซ้ำสี่พยางค์มีคำที่สองซ้ำกับคำที่สี่มีคำเสริมอยู่คำที่หนึ่งและคำที่สาม)

$/\text{t}\sigma^1\text{v}\text{k}^4/ + / \varphi\text{i}^3/ + / \eta\omega\alpha^5/$

(ชุก) (ชื้อ) (หวง)

“ออก” “เธอ” “กลับ”

$/\text{t}\sigma^1\text{v}\text{k}^4\varphi\text{i}^3\eta\omega\alpha^5\varphi\text{i}^3/$

(ชุก ชื้อ หวง ชื้อ)

“พูดกลับไปกลับมา 出尔反尔”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างคำซ้ำภาษาจีนแต่จิ๋ว กับเสียงวรรณยุกต์

ภาษาจีนแต่จิ๋วมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 เสียง จากการศึกษาลักษณะคำซ้ำกับเสียงวรรณยุกต์แล้ว พบว่าคำซ้ำมีความสัมพันธ์กับเสียงวรรณยุกต์อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำคำที่มีเสียงวรรณยุกต์เหมือนกันหรือต่างกันมาซ้ำกันหรือเข้าคู่กันสร้างเป็นคำซ้ำสามารถทำให้เสียงวรรณยุกต์ใดวรรณยุกต์หนึ่งแปรหรือเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์อื่น

จากการศึกษาพบว่าทุกคำซ้ำสามารถทำให้เสียงวรรณยุกต์แปรเกิดขึ้นหน้าคำหรือหลังคำที่เอามาซ้ำกันทุกคำ ยกเว้นคำที่มีวรรณยุกต์สามัญ (Mid tone) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสร้างเกณฑ์การแปรเสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำและการแปรเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนแต่จิ๋วได้ดังตารางเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต่จิ๋ว และตารางแสดงพยางค์และเสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำดังต่อไปนี้

ตารางเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนแต่จิ๋ว

ภาษาจีนแต่จิ๋วมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 6 เสียง ดังตารางต่อไปนี้

ชื่อวรรณยุกต์ / ระดับเสียง	1. กลางระดับ	2. ต่ำ-ตก	3. สูง-ตก	4. สูงระดับ	5. ต่ำ-ขึ้น	6. ต่ำ-ตก-ขึ้น
สูง						
กลางสูง						
กลาง						
กลางต่ำ						
ต่ำ						
คำคู่เทียบเสียง	ทุงN	ทุงN	ทุงN	ทุงN	ทุงN	ทุงN
	分 สูง	份 หุง	粉 ฮุง	云 ฮุง	混 หุง	泪 ** หุง

** หุง 泪 เสียงต่ำ-ตก-ขึ้น ต่างจากเสียง หุง 份 เสียงต่ำ-ตก

- 3.1 คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เมื่อเอามาซ้ำกันแล้ว เสียงวรรณยุกต์จะคงเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือไม่มีการแปรเสียงวรรณยุกต์เกิดขึ้น ดังตัวอย่าง
/ ɔŋ ¹ /	/ siŋ ¹ siŋ ¹ /
(ซิง)	(ซิง ซิง)
“ใหม่”	“ใหม่ ๆ 新新”
- 3.2 คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 2, 3, 4, 5, 6 เมื่อเอามาซ้ำกันแล้ว เสียงวรรณยุกต์จะคงเดิมหรือเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์อื่นทั้งเสียงวรรณยุกต์ที่พยางค์หน้าหรือพยางค์หลัง ดังตัวอย่างโดยสังเขปต่อไปนี้
- (1) คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เมื่อซ้ำแล้ว พยางค์หน้าเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 3
/ tɔŋk ² /	/ tɔŋk ³ tɔŋk ² /
(จก)	(จ๊ก จก)
“เต็ม”	“เต็ม ๆ 足足”
- (2) คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เมื่อซ้ำแล้ว พยางค์หน้าเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 5
/ tsui ³ /	/ tsui ⁵ tsui ³ /
(จ็ย)	(จ็ย จ็ย)
“น้ำ”	“น้ำ ๆ 水水”
- (3) คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เมื่อซ้ำแล้ว พยางค์หน้าเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
/ kɛʔ ⁴ /	/ kɛʔ ² kɛʔ ⁴ /
(แก๊ะ)	(แกะ แก๊ะ)
“ฝัน”	“ไม่เป็นกันเอง 格格”
- (4) คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 เมื่อซ้ำแล้ว พยางค์หน้าเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
/ ke ⁵ /	/ ke ² ke ⁵ /
(แก้)	(แก้ แก้)

“เตี้ย”

“เตี้ย ๆ 矮矮”

(5) คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 เสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำคงเดิม

$/\lambda\varepsilon N^6/$

$/\lambda\varepsilon N^6 \quad \lambda\varepsilon N^6/$

(แหล่ง)

(แหล่ง แหล่ง)

“หลวม”

“หลวม ๆ พอกินพอใช้ 凌凌”

วรรณยุกต์	คำเดิม	คำซ้ำที่ได้	รูปแบบคำซ้ำที่พบ
ว.1	ว.1+ว.1	ว.1+ว.1	AA (ทุกรูปแบบ)
ว.2	ว.2+ว.2	ว.2+ว.2	AA,AAB,ABB,ABA,AABB,AABC,ABAB,ABAC,ABCA,ABCB
		ว.3+ว.2	AA,AAB,ABA,AABC,ABAB,ABCA
		ว.3+ว.3	AA,ABB,AABB,AABC,ABAB,ABCC
		ว.4+ว.2	AAB,AABB,ABAC
		ว.4+ว.4	AAB,AABB,ABAC
ว.3	ว.3+ว.3	ว.3+ว.3	AA,ABA,AABB,ABAB,ABAC,ABBC,ABCA,ABCB
		ว.5+ว.3	AA,ABB,ABA,AABB,AABC,ABAB,ABCC
		ว.5+ว.5	AABB,ABAB,ABAC
ว.4	ว.4+ว.4	ว.4+ว.4	AA,AABB,ABBC,ABCA
		ว.2+ว.4	AA,ABB,AABB,AABC,ABAB,ABCC
		ว.2+ว.2	AAB,AABB,ABAB,ABAC
		ว.6+ว.6	AAB
ว.5	ว.5+ว.5	ว.5+ว.5	AA,ABCD
		ว.2+ว.5	AA,ABB,ABA,AABB,AABC,ABAB
		ว.6+ว.5	AA,AABB
		ว.2+ว.2	ABAC
		ว.6+ว.6	AA,AAB,AABB
ว.6+ว.6	ว.6+ว.6	ว.6+ว.6	AA,ABB,AABB

		ว.3+ว.6	AA
		ว.3+ว.3	AAB

ตารางแสดงพยางค์และเสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำที่คงเดิมและแปรไปเป็นเสียงวรรณยุกต์อื่นโดยสังเขป

วารสารรวมคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์ ปีที่ 33 ฉบับที่ 1

138

4. ความสัมพันธ์ระหว่างคำซ้ำกับความหมาย

จากการศึกษาความหมายของคำซ้ำ ภายใต้นี้แล้วพบว่า คำซ้ำมีความสัมพันธ์กับความหมายหลักและความหมายใหม่อย่างใกล้ชิด สาเหตุที่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากคำเดิม มากบ้างน้อยบ้างนั้น ขึ้นอยู่กับ (1) ชนิดของ

คำที่นำมาซ้ำกัน (2) เสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำ (3) ตำแหน่งของคำซ้ำในวลีหรือประโยค ดังนั้น จึงสามารถแบ่งความหมายของคำซ้ำประเภทต่าง ๆ เป็น 12 ประเภทตามชนิดที่นำซ้ำกัน และสามารถแบ่งคำซ้ำที่มีความหมายเปลี่ยนไป ออกเป็น 4 กลุ่ม ดังตัวอย่างไปนี้

4.1 คำซ้ำที่มีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิมเล็กน้อย

/ $\lambda\alpha\kappa^2$ /

(ลัก)

“แรง กำลัง 力”

/ $\tau^1\ \text{õi}^3$ /

(*ท่อย)

“ดู 看”

/ $\lambda\alpha\kappa^2\ \lambda\alpha\kappa^5$ /

(หลัก ลัก)

“ขยันหมั่นเพียร 力力”

/ $\tau^1\ \text{õi}^3\ \tau^1\text{õi}^3$ /

(*ถอย *ท่อย)

“ดูหน่อย 看看”

4.2 คำซ้ำที่มีความหมายกว้างขึ้น

/ $\pi\epsilon\kappa^4$ / + / $\tau\sigma^1\epsilon\kappa^2$ /

(เป๊ก) (เอ๊ก)

“อารมณ์เสีย”

/ $\kappa^1\ \text{v}\alpha\text{i}^3$ / + / $\lambda\alpha\kappa^5$ /

(ไคว) (ลัก)

“สุข”

/ $\pi\epsilon\kappa^4\ \pi\epsilon\kappa^4\ \tau\sigma^1\epsilon\kappa^4\ \tau\sigma^1\epsilon\kappa^2$ /

(เป๊ก เป๊ก เอ๊ก เอ๊ก)

“อารมณ์เสียมาก 迫切切切”

/ $\kappa^1\ \text{v}\alpha\text{i}^3\ \kappa^1\ \text{v}\alpha\text{i}^3\ \lambda\alpha\kappa^5\ \lambda\alpha\kappa^5$ /

(ไคว ไคว ลัก ลัก)

“สุขสำราญ 快快乐乐”

4.3 คำซ้ำที่มีความหมายแคบลง

/ ts^him¹ /

(ซึม)

“ลึก”

/ ʈiõ³ /

(*เจ็ย)

“น้อย 少”

/ ts^him¹ ts^him¹ /

(ซึม ซึม)

“ลึก ๆ 深深”

/ ʈiõ⁵ ʈiõ³ /

(*เจ็ย *เจ็ย)

“นิดหน่อย 少少”

4.4 คำซ้ำที่มีความหมายใหม่

/ kⁿα¹ /+ / ʈiN¹ /

(คา) (ซึ่ง)

“ขา” “เปรี้ยว”

/ kⁿε² /+ / ʈi³ /

(จี) (ชี้)

“โมโหตาย 气死”

/ kⁿα¹ ʈiN¹ ʈiN¹ /

(คา ซึ่ง ซึ่ง)

“เมื่อขขา 脚酸酸”

/ kⁿε⁻³ ʈi⁵ ʈi³ /

(คี) (ตี) (ชี้)

“โมโหสุด ๆ 气死死”

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่นำเสนอดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะ โครงสร้างของคำซ้ำภาษาจีนแต่จิวทุกแบบมาจากการนำคำและพยางค์มาซ้ำกันสองครั้งเกิดเป็น โครงสร้างสองพยางค์แบบ

AA ซึ่งเป็นแบบทั่วไปทุกภาษา และโครงสร้างคำซ้ำแบบสามพยางค์นั้นเกิดจากการซ้ำคำหน้าสองพยางค์แล้วเพิ่มคำเสริมมาข้างหลังอีกหนึ่งคำเป็นแบบ AAB และอยู่หน้าอีกหนึ่งคำเป็นแบบ BAA หรืออยู่ระหว่างคำซ้ำสองพยางค์

เป็นแบบ ABA สำหรับโครงสร้างคำซ้ำแบบ
สี่พยางค์แบบ AABB, ABAC, ABCB, AABC,
ABCA, ABBC, ABCC เป็นคำซ้ำที่เกิดจากการ
ซ้ำคำและซ้ำพยางค์ทั้งสองอย่าง เมื่อนำมา

140

วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์ ปีที่ 33 ฉบับที่ 1

เปรียบเทียบกับคำซ้ำของภาษาไทยมาตรฐาน
และภาษาไทยล้านนา มีลักษณะโครงสร้าง
เหมือนกันบางโครงสร้าง โดยเฉพาะแบบ
สองพยางค์ คือแบบ AA เช่น คำว่า มาก ๆ

คำ ๆ สวย ๆ เป็นต้น ในภาษาไทยและคำว่า
จิง จิง (จริง ๆ) ซิง ซิง (ใหม่ ๆ) ในภาษาจีนแต้จิ๋ว
และแบบสามพยางค์ เช่น คำว่า ดีไม่ดี ไซ่ไม่ไซ่
 เป็นต้น ส่วนคำซ้ำสี่พยางค์ในภาษาจีนแต้จิ๋ว
จะเหมือนกับภาษาไทยเกือบทุกแบบ ยกเว้น
คำซ้ำแบบ ABBC, ABCC, AABC, ABCA คำซ้ำ
ทั้งสี่แบบนี้พบเฉพาะในภาษาจีนแต้จิ๋วเท่านั้น
แต่ไม่พบในภาษาไทย ส่วนคำซ้ำสามพยางค์
แบบ AA'A เช่น คำว่า ดีดีดี ในภาษาจีนแต้จิ๋ว
พบเฉพาะแบบ AAA เช่น คำว่า มา มา มา
(ไหล ไหล ไหล) และนอกจากนี้ภาษาไทยยัง
พบคำซ้ำห้าพยางค์อีกคำหนึ่ง ได้แก่ แบบ
AABAA เช่น คำว่า ไหน ๆ ก็ ไหน ๆ ซึ่งไม่พบ
ในภาษาจีนแต่ประการใด

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคำซ้ำกับ
เสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมีปรากฏใ้ช้อยู่เฉพาะ
โครงสร้างคำแบบสองพยางค์เท่านั้นที่ทำให้
เกิดการแปรเสียงวรรณยุกต์แรก เช่น คำว่า
ขาว ๆ เป็น ค้าวขาว แดง ๆ เป็น แด้งแดง ฯลฯ
ส่วนคำซ้ำสามพยางค์และคำซ้ำสี่พยางค์ไม่

ปรากฏมีการแปรเสียงในภาษาไทยเลย
เพราะฉะนั้น การสร้างคำโดยวิธีซ้ำคำถึงจะมี
อยู่ในทุกภาษาก็จริง แต่ลักษณะของโครงสร้าง
คำซ้ำจะคล้ายกันหรือแตกต่างกันไปตามแต่
ลักษณะของภาษานั้น ๆ และตระกูลภาษา
นั้น ๆ กล่าวคือ ภาษาที่แตกต่างกัน ลักษณะ
คำซ้ำย่อมแตกต่างกัน และตระกูลภาษาที่
ต่างกันลักษณะคำซ้ำย่อมแตกต่างกันไปด้วย

คำซ้ำกับความหมายพบทั้งในภาษา
จีนแต้จิ๋วและภาษาไทยต่างก็ใช้เป็นกระบวนการ
การสร้างคำขึ้นในภาษาและเมื่อสร้างขึ้น
มาแล้วย่อมทำให้เกิดความหมายใหม่ เช่น
คำว่า เด็ก (มีความหมายเป็นเอกพจน์) ส่วน
คำว่า เด็ก ๆ (มีความหมายเป็นพหูพจน์)
เพราะฉะนั้น คำซ้ำกับความหมายจึงมี
ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในทุกภาษาที่
สร้างคำโดยอาศัยกระบวนการซ้ำคำ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

เนื่องจากกระบวนการซ้ำคำและกฎคำซ้ำเป็นวิธีการสร้างคำที่สำคัญประการหนึ่งของภาษาจีนแต้จิ๋ว จึงควรศึกษาลักษณะคำซ้ำเพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. ศึกษาเปรียบเทียบคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วกับคำซ้ำภาษาไทยและภาษาไทยถิ่นอื่น ๆ
2. ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะคำซ้ำภาษาจีนแต้จิ๋วกับภาษาจีนถิ่นอื่น ๆ
3. ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะคำซ้ำในภาษาจีนแต้จิ๋วกับภาษาอื่น ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคเอเชีย

บรรณานุกรม

- กิม เสี่ยวจี, (1983). *วิธีสร้างคำศัพท์ในภาษาจีน*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์สถาบันภาษาปักกิ่ง.
มหาวิทยาลัยปักกิ่ง, ภาควิชาภาษาจีน. (1964). *ภาษาถิ่นภาษาจีน*. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์ซินหัว.
ทองสุข เกตุโรจน์. (2548). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
สุปราณี สมพงษ์. (2540). *ลักษณะคำซ้ำในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
หวังลี่. (1984). *ระบบเสียงภาษาจีนเรื่องคำซ้ำ*. ส่องกง: โรงพิมพ์สหพาณิชย์จงหัว.
傅兴岭. (1984). *常用构词字典*. 北京: 人民大学外文印刷厂.
蒋儒林. nd. *潮语十五音*. 香港: 南光出版社.
李新魁. (1988). *潮语概况*. 香港: 阳光印刷制本厂.
陆志韦. (1957). *汉语构词法 (重叠格)*. 中国: 科学印刷厂.
南光书局. (1975). *潮汕字典*. 香港: 新华印刷厂.

<http://th.2014>. จีนโพ้นทะเล. Wikipedia.org/wiki.

Sen, Lam Lin. (1977). *Stand phonetics table for Chao Chou dialect Fan-Chieh & I.P.A.*

Hong Kong: The Chinese University of Hong Kong.

วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์ ปีที่ 33 ฉบับที่ 1

142

Ruengdet Pankhuenkhat. (1979). *Types of reduplication in Lanna*. Indian linguistics:

Volume 40.

Chao, Yuen Ren. (1970). *A grammar of spoken Chinese*. Los Angeles:

University of California.